

Ene week bij papa en andere week bij mama is de uitzondering: “Nooit de bedoeling geweest dat kinderen hun tijd gelijk zouden verdelen”

© BELGAIMAGE

Een kind van gescheiden ouders dat een weekje bij mama doorbrengt en vervolgens een weekje bij de papa, blijkt eerder een uitzondering. Kinderen belanden veel vaker enkel bij hun mama. “Nooit de bedoeling geweest dat kinderen hun tijd gelijk zouden verdelen.”

Nina Bernaerts

Nieuwsblad - Dinsdag 18 februari 2025 om 03:00

Het zijn opvallende cijfers die het Statistiekbureau Wallonië uitbracht voor ons land. Van alle kinderen van gescheiden ouders woont maar liefst 42 procent voltijds bij de moeder. Nog eens 16 procent woont voornamelijk bij de moeder. Uiteindelijk is er amper in 20 procent sprake van het zogenaamde verblijfsco-ouderschap. *(Lees verder onder de grafiek)*

Amper 1 op 5 scheidingen leidt tot co-ouderschap

Bron: IWEPS

Co-ouderschap neemt weliswaar toe, maar minder dan je zou verwachten, constateert pedagoog Philippe Noens (Odisee Hogeschool, Kenniscentrum Gezinswetenschappen). “We weten dat jonge kinderen tot twaalf jaar na een scheiding meer dan vroeger afwisselend bij moeder en vader wonen.

Sinds de jaren 90 is er een einde gekomen aan de norm dat bij scheiding alleen de moeder wordt belast met het ouderlijk gezag. Je zou dan ook verwachten dat de woonsituatie systematisch opschuift naar een volwaardige co-oudersituatie maar eigenlijk nuanceren deze cijfers dat. En mogelijk wordt co-ouderschap in deze statistieken strikt geïnterpreteerd. Een 60-40 of 70-30 regeling is dan niet exact verdeeld, maar werkt voor heel wat gezinnen wel evengoed.”

Keuze van kind

Volgens professor familierecht Frederik Swennen (UAntwerpen) is het evenwel nooit de bedoeling geweest om van co-ouderschap waar de tijd van het kind gelijk verdeeld wordt, echt de norm te maken. “In 2006 is het familierecht wel aangepast, toch zijn er toen heel wat voorwaarden ingesloten. Zo moet een rechter de mogelijkheid op co-ouderschap eigenlijk pas onderzoeken wanneer één van de ouders daarom vraagt. Het is dus zeker niet zo dat bij een echtscheiding co-ouderschap de standaardprocedure is.”

“Co-ouderschap is bedacht vanuit de bril van ouders, maar kinderen zijn daar zeker niet altijd van gediend. Ze willen niet heel de tijd verhuizen”

Frederik Swennen

Professor familierecht (UAntwerpen)

Dat co-ouderschap dus relatief weinig toegepast wordt, heeft dan ook verschillende oorzaken weet Swennen. “Vaak is het geen kwestie van kiezen en is er maar één ouder die de zorg op zich wil nemen. Maar daarnaast telt ook de keuze van het kind. En daar hoor je toch vaak dat die net liever één ouder kiezen om permanent te verblijven. Co-ouderschap is bedacht vanuit de bril van ouders, maar kinderen zijn daar zeker niet altijd van gediend. Ze willen niet heel de tijd verhuizen. Als het om een vechtscheiding gaat, wordt zo’n wissel ook gedaan via de school en moet zo’n kind met een valies naar de klas. Dat is niet leuk. En dus zijn er wel wat kinderen die bewust kiezen voor stabiliteit en dus één huishouden. Maar dat wil niet zeggen dat de andere ouder niet evenveel zeggenschap heeft. Er is ook zoiets als gezagsco-ouderschap, waar ook de andere ouder een stem heeft in de opvoeding. Alleen wordt de tijd van het kind niet per se evenwaardig verdeeld.”

Ouderschapsplan

Toch valt in de cijfers op dat vooral moeders uiteindelijk opdraaien voor de zorg. “Vaders zijn de laatste decennia wel een grotere rol beginnen op te nemen in de zorg en opvoeding, maar een aantal onder hen — waaronder ikzelf — blijven zogenaamde ‘facadevaders’”, zegt Noens. “Het zijn papa’s die wel betrokken zijn bij de opvoeding en die een deel van huishouden doen, maar tegelijk moeten toegeven dat ze geen stap achteruit gedaan hebben in hun carrière en hun echtgenotes nog steeds het leeuwendeel voor zich nemen. Dat kan weliswaar prima werken voor heel wat gezinnen, maar toch: het traditionele rollenpatroon is moeilijk te doorbreken.”

LEES OOK. [‘Gelukkig gescheiden’ ouders geven tips: “Het gaat niet over mijn ego of dat van hem, het gaat over ons kind”](#)

Swennen vraagt zich dan ook af of ouderschap absoluut eerlijk verdeeld moet worden. “Fictief voorbeeld: een gezin waar mama vooral de huishoudelijke taken op zich neemt, maar waar papa alle voetbalmatches en -trainingen aanwezig is, gaan scheiden. Moet papa dan plots al die andere taken voor zich nemen? En moet mama dan mee naar de voetbalwedstrijden? Je kan er ook voor kiezen om elke ouder zijn taken te laten verderzetten in functie van het kind.”

LEES OOK. [Laura \(32\) maakt podcast met ex van haar man over \(plus\)moederen: “Je komt er niet door alleen aan jezelf te denken”](#)

De nieuwe Arizona-regering wil alleszins dat ouders die scheiden zich daar op voorhand over buigen. Het zogenaamde 'ouderschapsplan' werd dan ook opgenomen in het regeerakkoord. "Dat wil zeggen dat ouders worden aangemoedigd om na te gaan hoe ze de opvoeding van hun kind verder zien: waaronder het vieren van verjaardagen en het contact met de grootouders. Dat is een goede zaak. Alleen zou daar ook de stem van het kind in gehoord moeten worden. Het is alleszins aangewezen om ouders te laten reflecteren op hun beslissing om uit elkaar te gaan want hun liefde verdwijnt dan misschien wel, de kinderen blijven", zegt Noens.